

συναδέλφόν σας, ένα πρύτανίν σας, αν θέλετε, όστις μ' όλα τὰ γηρατεία του είναι μεγαλύτερος από σάς κατακτητής εις τόν θύλον γαλλικόν κόσμον· άλλ' ηκούσατε ποτέ να σκανδαλίση κανένα; 'Ο άνθρωπος κάμνει τήν δουλειά του μυστικά μυστικά!

*Αν ήθέλατε να τόν μιμηθίτε!

Καλιθέαν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

'Αμφιτρώων.

Μ' όλον τόν πρὸς τόν Μολιέρον θαυμασμόν δύναται τις να εἶπῃ, χωρίς να βαπτίξῃ τόν κάλαμόν του εις ῥοδοζάχαρην, ὅτι ἡ ἑλληνική εἰκὼν τοῦ 'Αμφιτρώωνος, τήν ὁποίαν ὁ κ. Φραγκιάς ἐφιλοτέχνησε, τόν *κολακεύει*.

*Αν ἡ Σουλτανίτσα σου δὲν εἶχε κάμει κατάσχεσιν ἐφ' ἔλλων τῶν θαυμαστικῶν ἐπιφωνημάτων καὶ ἐπιθέτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, θά ἔσπειρον κ' ἐγὼ μερικά ἐδῶ με ὄλο μου τὸ δίκρο. Τώρα δὲν μου μένει ἄλλο τι να εἶπω παρὰ ὅτι τοὺς γέλωτας, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπόκεινται εὐτυχῶς εις κατάσχεσιν δὲν τοὺς ἐλυπήθησαν οἱ θεαταὶ τήν ἐσπέραν τῆς πέμπτης.

Προκειμένου περὶ θεατρικῶν δύναται τις ν' ἀντιγράψῃ τὸ ἄρθρον τοῦ 'Ροῖδη περὶ τῶν πολιτικῶν κρίσεων καὶ να παρατηρήσῃ τήν μεταξὺ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου διαφορὰν. 'Ο κριτικὸς τῆς 'Εφημερίδος, ἡ ἰδική σου *Σουλτανίτσα*, ὅταν γράφουν, τρελλαίνονται διὰ τὸν 'Ορφέα. 'Όταν ὁμιλοῦν, τότε συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. 'Αγνοῶ ἂν οἱ δημοσιογραφικοὶ τῶν κάλαμοι εἶναι μαγευμένοι, βεβαίως ὅμως ὅσα γράφουν δὲν εἶναι τόσο μαγευτικά.

'Επανέρχομαι εις τήν μετάφρασιν. Δὲν ἐπίστευά ποτε, πρὶν ἀκούσω τὸν 'Αμφιτρώωνα, ὅτι ἡ γλώσσά μας ἔχει τόσον ὠραίας φράσεις, τόσας χαριτωμένας μεταφοράς, τόσα νόστιμα λογάκια. 'Αφίνω δὰ ὅτι οὐδαμοῦ τῆς μετάφράσεως θὰ εὑρῆς ἓνα καὶ μόνον στίχον, μίαν καὶ μόνην λέξιν ἄνευ λόγου, ἀπλῶς ὡς κολλητικὴν ὕλην. 'Όχι ἐμβάλημα, ἀλλ' οὔτε κλωστήν δὲν δύναται τις να διακρίνῃ. Εἶναι οὕτως εἰπὲν *μονοκόμματη*.

Οἱ ὑποκριθέντες τοὺς 'Αμφιτρώωνας ἀπέτυχον ἀμφότεροι. Πρῶτον ἀγνοοῦν φαίνεται ἐν 'Ελλάδι ὅτι δὲν πρέπει να σταματοῦν εις τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἔπειτα ἐνόμισαν καθῆκόν των να διαρρήξωσι τὰ ἀκουστικά μας τύμπανα· ἂν δὲν ἐπέτυχον δὲν εἶναι σφάλμα των. Δὲν ἤκουσά ποτε μουσικὴν τοῦ Βάγνερ, ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν ὅλη ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου τοῦ Μπαϊροῦτ ἀποτελῇ περισσότερον θόρυβον.

— Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ κ. Νταούλας (Ζεὺς);

— Βροντᾶ ἄν νταούλι.

Τὴν νύκτα ὑπεκρίθη ἡ δ. Φιλομήλα. Κρίμα, ὅτι, ἂν καὶ τριέσπερον, μόλις ὀλίγα λεπτά τήν εἶδομεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἦτο ἀληθὴς ἀττικὴ νύξ. Καὶ διὰ να ἐξακολουθήσω τὴν παρομοίωσίν μου δύναμαι να εἶπῶ ὅτι ἡλιος θερινὸς ἦτο ὁ κ. Κοτοπούλης καὶ ὁ κ. Δαούλας. 'Αλλοίμονον ὅταν εὑρίσκοντο συγχρόνως ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ οἱ δύο ἡλιοι. Ἦτο ὡς να ἐπεριπάτετε εις τὰς 12 εις τὸ Σύνταγμα. Εὐτυχῶς ὁ 'Βρομῆς (Πεταλᾶς) καὶ ὁ Σωφίας (Ζάνος), ἰδίως ὁ τελευταῖος ἐχρησίμευσαν ἀντὶ ἀνέμου μετριάζοντος τὰ κυνικά καύματα.

Ἀκμῆς ἦτο ὁ κ. Ζάνος εις τήν σκηνὴν τῆς συμφιλιώσεως τῆς 'Αλκμήνης καὶ 'Αμφιτρώωνος, τοῦ ὁποῖου μιμεῖται

ὅλα τὰ σχήματα ζητῶν να συμβιβασθῇ καὶ αὐτὸς μετὴν Κλεάνθην του. Οἱ δύο δούλοι ἦσαν ὡς τὰ πλατόνον τα ἡ μεγεθύνοντα ὑπεμέτρως τήν μορφήν κάτοπτρα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κύριοι ἐκατοπτρίζοντο γελωτοποιούμενοι.

— Οἱ δύο Σωσῖαι, ἔλεγεν ὁ φίλος μου Λ.... μᾶς ἔσωσαν· 'Αλλὰ οἱ ἡμίσεις τῶν ἠθοποιῶν καλοὶ καὶ δλόκληρος ἡ κωμῳδία καλὴ ἔρχουν να ἐξασφαλίσωσι τήν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως.

— Καὶ μία ἐρώτησις ἐνὸς ὅταν ἐτελείωνε ἡ τελευταία πρᾶξις·

— Θὰ ἔχῃ καὶ κωμῳδίαν;!

Νίκος.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

'Υπηρετρία πρὸς Κυρίαν :

— Κοκκίνα ἐφαγα σοῦπα καὶ βραστὸ, τί θὰ φάγω ἄλλο;

— (*Δίδουσα αὐτῇ ἐλαφρὸν ῥάπισμα:*) Νὰ καὶ τὸ φρούτό σου.

Μεταξὺ δύο θαυμαζόντων τὸν μεθύστερον πλοῦτον τοῦ Σερπιέρη.

— Τί ἦτον αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἔγινε!

— Τί ἦταν;

— Ἦταν 'Ιταλὸς καὶ ἔγινε ὁμογενής.

Φλύαρος πλατωνικὸς ἐκένου εις τήν ποδιάν τῆς ἐρωμένης του πελωρίους καλάθους αἰσθημάτων.

'Απαυδήσασα ἡ εὐφυὴς 'Ιουλίτα τοῦ λέγει :

— "Ω! καυμένη, εἶσαι ὁ Δεληγιάννης τοῦ ἔρωτος.

'Εζήτηε πληροφορίας εις Γάλλος παρ' 'Ελληνοσ περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ἀριστοκρατίας μας.

'Ο 'Ελλην τοῦ εἶπε πῶς οἱ πλείστοι ἀπὸ παντοπῶλαι, μεσοῖται, βιβλιοπῶλαι καὶ χαλβαδζῆδες ἐφθασαν εις τὴν ἐνεστώσαν περιωπὴν.

— Mais alors, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Γάλλος, vous avez une aristocratie bourgeoise.

'Ανδρόγυνον καθ' ἣν στιγμὴν ἐτοιμάζεται να κοιμηθῇ.

'Ο ἄνδρας :

— Τὰ χέρια μου εἶναι βρώμικα, στάσου, γυναῖκα, να πᾶ· να τὰ πλύνω κ' ἔρχομαι.

— Τί ἀνάγκη, ἄνδρα μου, τώρα θὰ κοιμηθῶμε.

— Καλὰ λές, γυναῖκα, ἔχεις δίκρο καυμένη.

Εἰς διαπραγματεύεται ἀγορὰν σκύλου.

— Μήπως γαυγίζει ἄγρια; Εἶμαι πολὺ νευρικός καὶ δὲν ὑποφέρω.

— Μπᾶ, μπᾶ, μπᾶ, αὐτὸς, κύριέ μου, δὲν εἶναι κανένας σκυλὶ τοῦ δρόμου να σηκῶνῃ τὸν κόσμον σ' τὸ ποδάρι γιὰ κάθε φύλλου πῆδημα, μπορεῖ να κοιμᾶσθε, να πλαγιαζῆ αὐτὸς πλάι σ' τὸ κρεβάτι σας, να σᾶς δολοφονήσουν καὶ αὐτὸς να μὴ βγάλῃ τσιμουδιά!!